

106968

FRIDTJOF NANSEN

Lysaker den 17/10 1923.

Avskrift av brev sendt til
Erling Skjalgssøns gt. 26.

Kjære kaptein Quisling,

Jeg fikk netop følgende telegram fra lederen av mit kontor i Nationenes Forbund i Genf: "After consultation Frick, Gorvin recommend Quisling be invited subject approval Bulgarian government take direct charge repatriation Balkans. If you approve kindly ask Quisling telegraph acceptance Geneva. Johnson."

Jeg har i den anledning forsøkt å finne Dem i telefon og da det ikke var mulig har jeg sendt et bud med bønn om De vil ri mig op, før jeg reiser til utlandet i eftermiddag. Da dette bud m gens ikke vil nå Dem tidseck, skriver jeg for sikkerhets skyld.

Saken er, at stillingen i Bulgarien - som De sikkert vet - har utviklet sig meget uheldig, idet det er kommet til brudd len den russiske og bulgarske regjering på grunn av dennes optreder verfor de russiske representanter og overfor flyktingene. Det gjeller nu å forsøke å få dette bragt i orden igjen så repatriation av flyktinger kan fortsette, og jeg er helt enig med major Johnson Frick og Gorvin, at vi ikke kunde få noen bedre mann til det enn D hvis det er Dem mulig å påta Dem hvervet. Jeg aner ikke hvordan D stilling nu er, og om det lan la sig gjøre, men hvis det er noen mulighet, så vil jeg be Dem straks å sette Dem i telegrafisk forbindelse med Major Johnson, Societe des Nations, Genf). Skulde De ønske ytterligere opplysninger, vil min sekretar Mr. Jayne (adr. Vetta-kollen, telefon 68845) gi Dem hele sakens forløp og nuværende stilling. Jeg skulde tro at det vilde være en pen opgave å løse, hvis det var mulig å få denne sak i orden igjen, og jeg vet at De har sovjet-regjeringens tillit, og det er et moment av stor viktighet å få dem til igjen å opta forbindelsen med Bulgarien. Det gjelder her mange tusen russiske flyktingers velferd.

Jeg beklager meget at jeg så pludselig må reise avst igjen uten å kunne få hilst på Dem. Det var så meget jeg gjerne de ha talt med Dem om. Gjerner skulde jeg også ha takket Dem pers for Deres ypperlige arbeide i Rusland. Isteden må jeg herved gjø det skriftlig. De vet sikkerlig selv av hvor stor verdi dette ar de har vært, og det ^{vart} har for mig en stor trøst å vite vort arbeide